

fice sicut debet tractabitur a nobis ac etiam a collegio alterius partis salva honestate; secure etiam potest venire ad locum concilii, et teneretur, cum alias per eum fuerit oblatas talis locus, item est sub dominio Florentinorum, de quibus est de proximo ipse confusus, item quia volunt sibi dare rationabiles securitates, item quia est de obediencia sua) et in dicto concilio renunciet domino Benedicto i. e. P. de Luna cedente vel eiecto canonice per concilium. Notorium enim est ex separata convocacione obedienciarum non posse sequi unionem, sed necessarium est, ut ad pacem ambe obediencie conveniant, tamquam medium coniungens extrema.

Secundus modus fuit, quod, si ipse dominus Gregorius non vult personaliter ad concilium venire ex aliquibus de causis, saltem mittat procuratorem irrevocabilem ad cedendum domino P. de Luna cedente vel decedente, seu eiectus canonice cum tali optima in forma.

Quorum modorum neutrum voluit facere dicens, quod volebamus eum obligare in plus quam prius fuit obligatus. quod non est verum, quia secundum formam instrumenti in conclavi ipse obligatur dare pacem ecclesie per omnem viam rationabilem (et ista est talis, ergo etc.), et per consequens ostendit, quod nullo modo vult cedere sicut promisit, sed querit tenere tempus in suspenso et in verbis.

Item ex quo dominus Gregorius flecti non potest ad aliquid boni, placeat ex parte collegii, quod in persona vestra scribit litteras credenciales, dominis principibus et aliis, quibus littere clause et aperte dirigantur, supplicare et operari, quod velint collegio tam sanctum, tam pium <tamque> meritorium opus prosequenti sicut est unio in ecclesia dei, qua nichil est maius nec melius nec salubrius, effectualiter adherere eidemque collegio prestare auxilium, consilium et favorem optimum. decet enim ingenuitatibus nobilitatem inclitam iuvare ecclesiam taliter oppressam et laceratam luporum morsibus ac simulacione contendencium de papatu.

Item eidem magnificencie supplicare, ut eidem Gregorio subtrahat omnem obedienciam nec sibi faciat de fructibus aliquibus responderi, ut, quos dei timor a malo non

---

l. 5. ipse: est *cod.* l. 9. *die Worte* Notorium enim est . . . coniungens extrema *stehen hier schwerlich an richtiger Stelle; sie gehören oben S. 663 Z. 36 hinter die Worte* ad impedimentum unionis. l. 21. *vielleicht: <facti> in conclavi.* l. 28. supplicari *cod.* l. 30. *tamque om. cod.* l. 31. qua: quia *cod.*